

Pfv.VII.20.260/2011/3.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Dicső Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Békés Megyei Bíróságon 3.G.40.006/2008. szám alatt indult, és a Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.437/2010/4. számú ítéletével befejezett perében a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 746.100 (Hétszáznegyvenhatezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felek között 2007. május 25-én vállalkozási típusú mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre, amelynek alapján a felperes kötelezettséget vállalt az alperes tulajdonát képező 15.285 db vegyes ivarú pulyka felnevelésére. Az állatok tartásával, takarmányozásával és gyógykezelésével kapcsolatos költségek a felperest terheltek. A felperes a szerződésben vállalta azt is, hogy nagyobb arányú elhullás, vagy bármely megbetegedés, rendkívüli esemény bekövetkezésekor az alperest azonnal tájékoztatja, és biztosítja a számára, hogy az elhullott egyedeket saját költségére megvizsgálhassa.

A telepítést megelőzően 2007. május 16-án az állományon vérminta vizsgálatot végeztek, amelynek eredménye negatív lett. A kihelyezés napján állatorvos igazolta, hogy az állományt megvizsgálta, és azt egészségesnek, szállításra és továbbtartásra alkalmasnak találta.

A kihelyezett állatállományból a nevelési időszak során 6.359 pulyka különféle betegségek következtében elhullott. A nagyobb

arányú elhullás az érintett időszak második felében következett be; ekkor mintegy 4.300 pulyka pusztult el.

A kihelyezett pulykák értéke 20.107.800 forint, a leadott pulykák értéke pedig 29.157.438 forint volt. A különbözetet a felperes javára elszámolták.

A felperes módosított keresetében 20.497.092 forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az állomány elhullása betegség miatt, senkinek fel nem róható okból következett be. Az ebből eredő károkat ezért szerinte a Ptk. 99. §-a alapján a tulajdonos alperesnek kell viselnie. A kára az előadása szerint az elhullott állatok ellenértékéből, a nevelésükhöz felhasznált takarmány és gyógyszerelés költségéből, az állati tetemek megsemmisítésének díjából, a többletgondozási díjból és a felmerült járulékos költségekből tevődött ki.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 20.056.114 forint és járulékai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel nem támadott részében nem érintette, egyebekben részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét 7.621.000 forintra és járulékaira leszállította.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a Ptk. 99. §-a alapján kizárólag a 2007. júliusának közepéig elhullott állatokkal kapcsolatos költségei megtérítését követelheti az alperestől. 2007. júliusának elejétől kezdődően ugyanis az elhullás mértéke jelentősen megemelkedett. A felperes azonban erről az alperest nem tájékoztatta, és vele az elvégzett állatorvosi vizsgálatok eredményét sem közölte. Dr. E. Cs., dr. D. A. és H. Z. tanúk vallomásai és dr. R. A. szakértő nyilatkozata szerint viszont megfelelő felperesi tájékoztatás esetében az alperes legkésőbb 2007. július közepén kivághatta volna a gazdaságosan fel nem nevelhető állományt, és ezzel megóvhatta volna önmagát a további károsodástól.

A felperes tehát a szükséges tájékoztatás elmulasztásával elzárta az alperest a kár megelőzésének lehetőségétől. Ezért a 2007. júliusának közepét követően elhullott állatokkal kapcsolatos költségei megtérítését megalapozottan nem követelheti.

A 2007. júliusának közepéig elhullott állatok mennyiségét pedig a másodfokú bíróság a perben keletkezett adatok mérlegelése alapján 2.000 db-ban határozta meg, és ennek figyelembe vételével az alperest 7.621.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú ítélet helybenhagyása iránt - a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy az állatállomány gondozását és gyógykezelését szakszerűen végezte, így az állatok megbetegedéséért és elhullásáért a véleménye szerint nem terheli felelősség. Állította azt is, hogy - a másodfokú bíróság szerinte téves megállapításával ellentétben - folyamatosan tájékoztatta az alperest a nagyarányú elhullásról. Az előadása szerint a nevelési időszakban telefonon legalább 10 alkalommal hívta az alperest, és az alperes is számos telefonbeszélgetést kezdeményezett.

Az alperes azonban - az érvelése szerint - az általa adott tájékoztatás ellenére sem tartotta szükségesnek az állatállomány megtekintését, az elhullást előidéző betegség megállapítását, és nem adott utasítást a részére a gyógykezelés módjára, az állomány miként történő gondozására, vagy kivágatására sem.

Az álláspontja szerint tehát nem zárta el az alperest a további károk megelőzésétől, hanem szerinte az alperes sértette meg a Ptk. 4. § (1) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettségét.

Megjegyezte, hogy egyébként sem állapítható meg az, hogy az alperes 2007. július közepén az állományt a megfelelő ismeretek birtokában valóban kivágatta volna. Az állatok kivágását ugyanis - az érvelése szerint - azt követően sem rendelte el, hogy 2007. augusztus 24-én megtekintette az állományt. A megítélése szerint a másodfokú bíróság egyébként is megalapozatlanul, a Pp. 206. §-ának megsértésével határozta meg 2007. júliusának közepén azt az időpontot, amelyet követően nem tarthat igényt az elhullott állatokkal kapcsolatos költségei megtérítésére. Az elhullás ugyanis az érvelése szerint az azt előidéző betegség (a kolera) megállapítását megelőzően, és azt követően is jelentős mértékű volt.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásából kitűnően maga sem vonta kétségbe, hogy a felperes az állatok tartását, gondozását, és gyógykezelését szakszerűen végezte. Emellett megállapította azt is, hogy a felperes a nevelési időszak első felében megfelelően teljesítette az együttműködési kötelezettségét. Erre figyelemmel határozott a másodfokú bíróság akként, hogy az

ebben az időszakban felmerült költségeket az alperesnek kell viselnie.

A perben keletkezett adatokból kitűnően azonban az állatállományt 2007. júliusában olyan újabb betegség támadta meg, amely a korábbinál jóval nagyobb mértékű elhullást eredményezett, és gazdaságtalanná tette az adott turnusban a pulykanevelési tevékenységet. Ebben a helyzetben pedig - amint azt a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában megjelölt bizonyítékok alapján a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg - a bekövetkezett károkat csak úgy előzhatték volna meg, illetve úgy mérsékelhették volna, ha az állományt legkésőbb 2007. júliusának közepéig kivágják.

Ezt támasztja alá egyébként az állatállományt kezelő állatorvosnak, dr. E. Cs.-nak a keresetlevél mellékletét képező feljegyzése is. E feljegyzés szerint ugyanis az elhullás mértékének jelentős emelkedése 2007. júliusának elején kezdődött meg. Erre figyelemmel pedig az alperes a megfelelő információk megszerzését követően a gyakorlatban valóban 2007. júliusának közepén intézkedhetett volna az állatok kivágásáról.

Az alperes azonban 2007. júliusának első felében - amint azt a másodfokú bíróság szintén a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg - nem kapott megfelelő tájékoztatást a felperestől a kialakult helyzetről, az állatállomány gyógykezelésére vagy kivágására vonatkozó döntés meghozatalának szükségességéről. Arra vonatkozó bizonyíték ugyanis, hogy a felek ebben az időszakban ilyen tartalmú megbeszélést folytattak volna egymással, a perben - a felülvizsgálati kérelemmel foglaltakkal ellentétben - nem keletkezett.

A szükséges tájékoztatás elmulasztásával viszont a felperes - a másodfokú bíróság helyes megállapításának megfelelően - elzárta az alperest a későbbi károk megelőzésének vagy jelentős mérséklésének lehetőségétől.

Alaptalanul hivatkozott e vonatkozásban a felperes arra is, hogy az alperes a 2007. augusztus 24-i teleplátogatást követően sem vágatta ki az állományt, és ezért 2007. júliusának első felében sem döntött volna a kivágásról. 2007. augusztus 24-én ugyanis az adott pulykanevelési turnus már a befejezéséhez közeledett, és eddig az időpontig a kár jelentős része is bekövetkezett. 2007. júliusának közepén és 2007. augusztus 24-én tehát az állatállomány helyzete nem volt azonos. Másrészt H. Z., az alperes ügyvezetője azt adta elő tanúvallomásában, hogy 2007. augusztus 25-én, a teleplátogatást követő napon „a kármentés érdekében” megkezdték az állomány vágását, és azt egy hét alatt el is végezték.

H. Z. kétségtelenül nem tekinthető érdektelen tanúnak, tanúvallomását azonban még a per azon szakaszában tette meg, amikor a felperes nem a Ptk. 99. §-a alapján, hanem más ténybeli és jogi alapon kérte az alperest a költségei megtérítésére kötelezni. Nem volt akadálya ezért annak, hogy a másodfokú bíróság a döntése meghozatala során e tanúvallomást is figyelembe vegye.

A jogerős ítéletben megállapított tényállás mindezekre figyelemmel nem áll ellentétben a bizonyítás anyagával, nem iratellenes, és az sem állapítható meg, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott volna. A bizonyítékok felülmérlegelésére pedig a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért erről a Legfelsőbb Bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles az állam javára, az adóhatóság felhívására megfizetni.

Budapest, 2011. október 06.

. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró